

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 kwietnia 2001 r.

w sprawie podatku od towarów i usług z tytułu świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego.

Na podstawie art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 10 pkt 2 i art. 47 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92 i Nr 39, poz. 459) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady ustalania i poboru podatku od towarów i usług, zwanego dalej „podatkiem”, z tytułu świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług międzynarodowego przewozu drogowego przez niektórych podatników, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym,
- 2) moment powstania obowiązku podatkowego w zakresie, o którym mowa w pkt 1,
- 3) zwolnienia od podatku z tytułu usług, o których mowa w pkt 1.

§ 2. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, płacą podatek z tytułu świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług międzynarodowego przewozu drogowego towarów:

- 1) w części — według zasad określonych w ust. 2—7 — w urzędzie celnym,
- 2) w pozostałej części — według zasad ogólnych określonych w ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym oraz w przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 109, poz. 1245 oraz z 2000 r. Nr 25, poz. 304, Nr 72, poz. 843, Nr 91, poz. 1011 i Nr 121, poz. 1296) — jeżeli przewóz ten jest wykonywany pojazdami zarejestrowanymi za granicą.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do podatników, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, z tych krajów, które nie pobierają podatków lub opłat o podobnym charakterze od usług międzynarodowego przewozu drogowego wy-

konywanych pojazdami zarejestrowanymi w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Kwotę podatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ustala się jako iloczyn stawki 22% oraz kwoty 45 zł, w zaokrągleniu do pełnych złotych.

4. Podatek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być również płacony za okresy tygodniowe, miesięczne lub roczne, jeżeli podatnik złoży takie oświadczenie w urzędzie celnym najpóźniej w dniu powstania po raz pierwszy obowiązku podatkowego. Kwotę podatku ustala się:

- 1) za tydzień — jako iloczyn stawki 22% i kwoty 136 zł, w zaokrągleniu do pełnych złotych,
- 2) za miesiąc — jako iloczyn stawki 22% i kwoty 454 zł, w zaokrągleniu do pełnych złotych,
- 3) za rok — jako iloczyn stawki 22% i kwoty 4 545 zł, w zaokrągleniu do pełnych złotych.

5. Organ celny wydaje dowód zapłaty podatku.

6. Obowiązek podatkowy w zakresie podatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje z chwilą wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdu, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku gdy pojazd wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez ładunku — z chwilą wyjazdu z tego terytorium z ładunkiem.

7. Zwalnia się od podatku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, usługi wykonywane:

- 1) samochodami osobowymi i kempingowymi,
- 2) samochodami służb specjalnych, w szczególności: straży pożarnej, pogotowia ratunkowego i technicznego, służby więziennej, a także samochodami urzędów celnych,
- 3) samochodami przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, pod warunkiem wzajemności, oraz misji specjalnych i organizacji międzynarodowych, korzystających z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych,
- 4) pojazdami innymi niż wymienione w pkt 1—3, których dopuszczalna ładowność wraz z przyczepą nie przekracza 1500 kg.

§ 3. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym, płacą podatek z tytułu świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usług międzynarodowego przewozu drogowego polegających na okazjonalnym przewozie osób

autobusami zarejestrowanymi za granicą — według zasad określonych w ust. 2—6 — w urzędzie celnym.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do usług przewozu osób autobusami zarejestrowanymi w krajach, które nie pobierają podatków lub opłat o podobnym charakterze od przewozów osób autobusami zarejestrowanymi w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Kwotę podatku ustala się od każdej z podróżujących osób jako iloczyn stawki 7% i kwoty 285 zł, w zaokrągleniu do pełnych złotych.

5. Zwalnia się z obowiązku podatkowego usługi przewozu osób autobusami, które w czasie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej opuściły to terytorium w związku z realizacją programu turystycznego i tego samego dnia powróciły na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach tego samego pobytu.

6. Przewoźnik składa organowi celnemu przyjmującemu zgłoszenie celne deklarację według ustalonego wzoru w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz deklaracji wraz z dowodem zapłaty podatku jest zwracany przewoźnikowi, który jest obowiązany zachować ten dokument do momentu wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Organ celny jest obowiązany do poboru podatków, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i § 3 ust. 1, oraz ich wpłaty na rachunek urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę urzędu celnego, za okresy pięciodniowe, w terminie siedmiu dni po upływie każdego okresu.

§ 5. W zakresie ustalania i poboru podatku z tytułu świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego, wykonywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie stosuje się przepisów § 3—5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 109, poz. 1245 oraz z 2000 r. Nr 25, poz. 304, Nr 72, poz. 843, Nr 91, poz. 1011 i Nr 121, poz. 1296).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 maja 2001 r.

Minister Finansów: w z. *J. Rudowski*